

УДК 332.146.2:001.895:316.334.2

М - 17

Максимчук М. В.

Проблеми інституційного забезпечення інтелектуально-інноваційного розвитку регіону / М. В. Максимчук. – Львів: ІРД НАН України, 2008. – 61 с.

У науковому виданні розглянуто науково-теоретичні, методологічні та прикладні проблеми забезпечення інтелектуально-інноваційного розвитку регіонів України на основі використання діяльнісно-інституційного підходу, визначення ролі та місця інститутів у формуванні основних типів діяльності людини, як процесу структуризації простору та формування структури, що виникають внаслідок такої діяльності - регіонів.

Основною ідеєю дослідження є побудова моделей інституційного забезпечення розвитку регіонів на засадах економіки знань, визначення основних інститутів управління на регіональному та національному рівнях, які б були основою механізму інтелектуально-інноваційного розвитку територій, формували його інституційне середовище.

Для науковців, управлінців, працівників освіти, студентів, аспірантів, а також усіх фахівців, які цікавляться проблемами інтелектуально-інноваційного розвитку регіонів України та роллю у цьому процесі економічних та соціальних інститутів.

Відповідальний редактор:

Кравців В.С.

доктор економічних наук

Рецензенти:

Хоронжий А.Г.

доктор економічних наук, професор (Львів)

Шевчук Л. І

доктор економічних наук, професор (Львів)

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту регіональних досліджень НАН України (протокол №5 від 01.07.2008 р.)

ISBN 978-966-02-4856-4

© Максимчук М.В., 2008 ©

Інститут регіональних

досліджень НАН України, 2008

Вступ

На зламі тисячоліть українське суспільство переживає глибоку системну кризу, яку слід розглядати у конструктивному руслі, як період, що передусе становленню нової національно-культурної реальності. Можна стверджувати, що дана криза не обминула й українську науку, в тому числі і регіональні дослідження. На сьогодні стан справ у регіональних дослідженнях може бути означений як становлення нової парадигми. Формуються різноманітні теорії, концепції та підходи. Цей період характеризується відсутністю одностайного погляду дослідників на «правила гри» із досліджуваною реальністю (у випадку регіональних досліджень це соціально-економічні аспекти розвитку регіонів держави).

Криза парадигми охопила науку, в тому числі й економічну, не тільки на території колишнього СРСР, і спричинена вона не розвалом цього мегадержавного утворення, як намагаються нас переконати деякі «дослідники-інтегратори» в Україні та за її межами. Не тільки українська наука переживає системну кризу. Щось подібне відчуває на сьогодні більшість наукового співтовариства Світу, яке болісно переживає перехід від механістичної ньютонно-картезізської парадигми у гуманітарних дослідженнях до іншої, в першому окресленні – холічної (холістичної) парадигми¹.

Наука наближається до зсуву парадигми небаченого розміру, через який зміняться наші уявлення про реальність, про людську природу, про місце людини у цій реальності. Зсув цей, на думку багатьох авторів, призведе до поєднання концептуальним містком стародавню мудрість і сучасну науку, примирить східну духовність та споглядальність і західний прагматизм із його орієнтацію на активну діяльність².

На сьогоднішній день відбуваються суттєві теоретичні зрушення і в економічних дослідженнях, зумовлені виникненням нових ознак суспільного

¹ Гроф С. За пределами мозга – М.: Изд-во ТПИ, 1993 – С.43, 92-94.

² Гроф С. За пределами мозга – М.: Изд-во ТПИ, 1993, – С.110.